

1884-09-07

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἰσχυρῶς - ἡμεῖς ἄ. 28

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10127>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΥΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 28.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

7, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

Συμβουλαὶ ἐδόθησαν ἡμῖν ἀπὸ τινος, ὃν οὐκ εἶμι σίβασται, ἐπὶ ὁσάκις γράφωμεν τι ἐν Κυπριακῇ-διαλέκτῳ, δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα πιστῶς καὶ γνησίως τὴν τοῦ χωρικοῦ διάλεκτον. Ἄλλ' ἡμεῖς εὐρίσκοντες ἀξίαν τινα ἐν τοῖς διανοήμασι τοῦ ἀστέιου καὶ φύσει εὐφυοῦς χωρικοῦ μας τοῖς ἐκφραζομένοις διὰ τοιαύτης γλώσσης, θὰ θεωρηθῶμεν πιστεύω συγγνωστοί ἂν ἐπράττομεν τοῦτο, καὶ θὰ πράττωμεν ὁσάκις κρίνωμεν ἀξίαν δημοσίευσέως διὰ πολλοὺς λόγους ἰδέαν τινα τοῦ χωρικοῦ, προαγόμενοι ὑπὸ τῶν ἑξῆς σκέψεων:

α). Ἐν τῇ γνησίᾳ καὶ ἀνόθευτῳ διαλέκτῳ λαοῦ τινος καὶ τῷ τρόπῳ δι' οὗ οὗτος ἐκφράζεται ἐκεῖνο ἕπερ σκέπτεται, διαφαίνεται ἡ καταγωγή του, καὶ ἡ φυλὴ εἰς ἣν ἐθνολογικῶς ἀνήκει, ἔτι δὲ καὶ αἱ πολιτικαὶ περιπέτειαί του ἐπομένως,

β). Ἡ γνησία Κυπριακὴ γλώσσα εἰς ἣν εὐρίσκονται ἐσπαρμέναι ὡς ἀδάμαντες λέξεις πολῦτιμοι ἀρχαῖαι, εἶνε θησαυρὸς ἀνεκτίμητος· διότι,

γ). Ἡ γνησία καὶ ἀνόθευτος γλώσσα τοῦ Κυπρίου χωρικοῦ εἶνε μάρτυς ἀφειδῆς, καὶ ὁ μόνος ἴσως ἔχων βαρῦτητα τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν Κυπρίων· οὗτος δὲ καὶ μόνος δύναται περὶ τούτου νὰ πείσῃ τοὺς διαφιλονεικούντας ἡμῖν τὴν καταγωγὴν ταύτην εὐκολώτερον πάσης ἄλλης πρὸς τοῦτο προσπαθείας, καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος διαδηλουμένης ἐκάστοτε συμπαθείας ἡμῶν, τῆς χαρακτηρισθείσης ὡς προ-

παγανδικῆς ἐν ἡ μέρος ὁ λαὸς δὲν ἔχει. Ταῦτα πάντα ἐὰν ἔχωσιν οὕτω,

δ). Κρινάτω καὶ ἀποκινήτω ἕκαστος ἂν χεὶρ νοθεύουσα τὴν πολῦτιμον ταύτην διάλεκτον τὴν σωζομένην εἰσέτι ἐν τῷ στόματι καὶ ἰδίῳ ἐν τοῖς δημοτικοῖς ἄσμασι τοῦ λαοῦ μ' ὄλας τὰς πολιτικὰς περιπέτειας ἃς ὑπέστη οὗτος, ἂν, λέγομεν, χεὶρ ἀντικαθιστώσα λέξει τῆς διαλέκτου ταύτης δὲν εἶνε δίκαιον καὶ ὀρθὸν νὰ θεωρῆται βέβηλος χεὶρ φέρομεν ὡς παραδειγμα τὰ δύο ταῦτα δίστιχα.

“ Ἄντὸν ὠρτζιέτουν τζ' ἔρεσσα τζ' ἐπῆρέν τὴν τὸ δεῖν μου, σγιάν ” Ἀντζελοσ μού φάνητζεν νὰ πάρη τὴν ψυχήν μου.

Ἄντὰν μού εἶπεν ἔσσε γειὰν τζ' ἐγύρισεν νὰ πάη, ἔνωσα τὴν καρδουλάν μου π' ἀππέσω πῶς ἐράϊν. ”

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ διορθώσωμεν τοὺς στίχους τούτους χωρὶς νὰ σχηματίσωμεν ἕνα τραγέλαφον; νὰ διορθώσωμεν π. χ. τὸ «ἀντὰν» διὰ τοῦ «ἔταν», ἢ τὸ «ὠρτζιέτουν» διὰ τοῦ «ὠρχεῖτο» ἢ τὸ «τζαί» ἐπερ ἡγεὶ λέγουσι κακῶς διὰ τοῦ «καί»; καὶ θὰ κατασταθῶμεν οὕτω γελοιοί;

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν πεζὴν γλῶσσαν τοῦ χωρικοῦ· ποῖον κῦρος θὰ φέρῃ ἰδέα τίς ἐπι ἀνήκει γνησίως καὶ καθαρῶς εἰς τὸν χωρικὸν ὄταν ἀντικαθιστῶνται οὕτως αἱ λέξεις; Μυριάκις μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν καταγῆν ἠγούσαμεν καὶ καθ' ἐκάστην ἀκούομεν τοὺς χωρικοὺς λέγοντας. «Νὰ δούμεν εἴταν νὰ μᾶς κάμη τζαί τούτς! ἔρμὰν τοῦ κάκου γυιέμου! ἔννεν τζαί τούτος πατριός;»

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε πολῦτιμος· ἀλλὰ τὸ σον μεγάλη καταντᾶ ἡ ἀξία τῆς, ὅσον ἐκφράζεται διὰ λέξεων ἐμφανιστικῶν ἀνδρα τοῦ ὁποίου τὸ κλοθμα τοῦτο εἶνε φυσικώτατον ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐπηρεασθὲν ὑπὸ τῶν γραμμάτων.

Ἀντικαταστήσατε λοιπὸν τὰς λέξεις «εἴνταν» νὰ» διὰ τοῦ «τί νὰ» καὶ τὸ «τζαί» διὰ τοῦ «καί» καὶ τὸ «έννεν» διὰ τοῦ «δὲν εἶνε», καὶ τότε θὰ ἴδωμεν τίς μὴ ὦν μωρὸς θὰ παραδεχθῆ ὅτι αἱ λέξεις αὗται ἐξῆλθον ἐκ στόματος χωρικοῦ· ἢ μόνον ὁ «τζαί» ἃς ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ «καί» καὶ ἃς ἴδῃ ἕκαστος τί γελοῖον κρᾶμα θέλει σχηματισθῆ.

Ἡμεῖς τέλος πάντων τὴν τοιαύτην διορθῶσιν θεωροῦντες ἀμάρτημα, ὁσάκις μᾶς τύχῃ νὰ γράψωμεν ἰδέαν τινα τοῦ χωρικοῦ, θὰ γράψωμεν αὐτὴν ἀπλῶς γνησίως καὶ καθαρῶς ὡς ἐξῆλθε τῶν χειλέων τοῦ χωρικοῦ, οὐδεμίαν δὲ προσβολὴν προξενούμεν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἀλλοίωσιν ἣν καὶ οὗτος ἐπέφερεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις, ἀλλοίωσιν ἄλλως τε μικροτέραν—καὶ καυχώμεθα εἰς τοῦτο—πάσης ἄλλης ἐπελθούσης τῇ Ἑλλ. γλώσσῃ ὑπὸ λαῶν διασκορπισθέντων ὡς πολῦτιμα (συντρίματα μεγάλου κτιρίου ἀνὰ τὰς τέσσαρας τοῦ κόσμου γωνίας, καὶ ἐν μακρᾷ σκληρᾷ σειρᾷ ἐτῶν ὑπὸ δουλείαν καταθλιπτικὴν διατελεσάντων καὶ διατελούντων. Ἐπεθυμοῦμεν μάλιστα νὰ ἐγνωρίζομεν καλῶς τὴν Κυπριακὴν ταύτην διάλεκτον μετὰ τῶν παραλλαγῶν ἃς κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς νήσου υφίσταται, καὶ θ' ἀφιερώμεν πηγάς ὁλοκλήρους δι' αὐτὴν· λυπηρὸν δ' εἶνε τῇ ἀληθείᾳ πῶς οἱ ἀνά

τὰ χωρία διδάσκαλοι δὲν ἐνόησαν εἰσέτι τὴν ἀξίαν τῆς διαλέκτου ταύτης, καὶ δὲν προσπαθοῦν καθ' ἃ καὶ ἡ συνάδελφος «Φωνὴ τῆς Κύπρου» προτρέπει νὰ συναβραίωσι καὶ ἀποταμιεύωσι τὰς διαφορὰς λέξεις καὶ διαφορὰς ιδιωτισμοὺς ὧν ἡ βαρύτης εἶνε τι σπουδαῖον διὰ τὴν Κύπρον.

Ἄλλως, ἐννοεῖται, ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ὅλως ἀσχετον μὲ τοῦτο, τὸ ὅτι πρέπει ὁ χωρικός νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ καλλιτερον· εἰς τοῦτο θὰ ἐνώσωμεν καὶ τὴν ἰδικὴν μας προσπάθειαν μετ' ἄλλων ἂν δύναται νὰ συντελέσῃ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι βαλμηδὸν καὶ διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν γραμμάτων δύναται τοῦτο νὰ ἐπιτευχθῇ.

Οἱ γεωργοὶ τέλος πάντων καταγίνονται ἡμέραν ὑκτά ἔς τὰ κτήματά των, ἔρχονται δὲ καὶ εὐτυχίαι, ἀλλὰ καὶ πάλιν δυστυχεῖς καὶ αἰωνίως δυστυχεῖς. Παραπονῶνται φρικτῶς διὰ τὴν θέσιν των· στρέφουν βλέμμα παρακλητικὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἢ ἀγνοεῖ τί πρέπει νὰ κάμῃ, ἢ κάμνει πῶς ἀγνοεῖ· ἀλλὰ Σεβαστῆ Κυβέρνησις μου εἶνε μεγάλη ἀνάγκη νὰ σκεφθῆς πλέον διὰ τὴν τύχην τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ὁποῦ ἢ καταστροφή εἶνε πῶς χρέος. Ὁ γεωργὸς δανείζεται νὰ ἰνάσῃ, κάμνει γραμματίον νὰ πληρώσῃ καὶ τόκους 20 ἢ 24 τοῖς 100, καὶ νὰ δώσῃ καὶ τὸ γέννημά του κατὰ ἓν γρόσιον τοῦ κοίλου ὀλιγώτερον· δανείζεται νὰ σπείρῃ, καὶ κάμνει τὸ ἴδιον· δανείζεται τέλος πάντων νὰ θερίσῃ, νὰ δεματοκουβλίσῃ, νὰ ἀλωνίσῃ καὶ κάμνει τὸ ἴδιον· ἀμα λοιπὸν κάμῃ ἔτοιμον εἰς τὰ ἀλώνι τὸ γέννημά του πρῶτον παρουσιάζεται ὁ εἰσπράκτωρ τῶν φόρων νὰ λάβῃ τὴν δεκατεῖαν τοῦ παρελθόντος ἔτους μὲ τὸ πρόστιμόν του, τὸν φόρον παρελθόντος ἔτους μὲ τὸ πρόστιμόν του, καὶ τοῦ τρέχοντος ἀκόμη ἔτους τὸν φόρον· ἀφοῦ λάβῃ καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸν δανειστὴν τοῦ χωριοῦ ἢ τοὺς δανειστάς του οἱ ὅποιοι στέκονται ἔς τὸν γυρον τοῦ γεννήματος, καὶ δώσῃ ἀδείαν νὰ σηκωθῇ τὸ γέννημα, τότε καθηται ὁ δυστυχὴς γεωργὸς εἰς τὸν λογαριασμὸν μὲ τὸν δανειστὴν τοῦ ἢ τοὺς δανειστάς του ἀφ' ἐνὸς προστίθενται οἱ τέκοι ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀφ' ἑτέρου ἀφαιρεῖται, κατὰ τὴν συμφωνίαν ἐν γρόσιον δι' ἕκαστον κοιλὸν, λαμβάνει ὁ δανειστὴς ἢ οἱ δανεισταὶ τὸ γέννημα, τὸ φορτῶν εἰς ζῶα τὰ ὅποια εἶνε ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ ὁ γεωργὸς, κατὰ τὴν συμφωνίαν, καὶ τὸ παίρνει ἢ τὸ παίρνουν ἔς τὴν ἀποθήκην των· ἀφοῦ δὲ κινήσουν νὰ φύγουν ἀπὸ τῶν ἀλώνι, στρέφουν πίσω πρὸς τὸν γεωργόν, ὁ ὅποιος στέκει ἐκεῖ μετὰ τῆς γυναίκος του καὶ κρατεῖ

τὸ πτυάρι ἔς τὸν ὦμον ἀπηλπισμένον, καὶ ἡ γυναῖκα του τὸ κόσκινον ἔς τὸ ἴρι, καὶ λέγουν πρὸς τὸν χωρικὸν «ἐνθυμοὶ Μιχαήλ νάλλῃς αὔριον νὰ δώσωμεν τὸν λογαριασμὸν σου, νὰ δώσωμεν γὰρ κείνα ποῦ μένουν τί θὰ κάμωμεν.» «καλὸν ἀρέντη Γεωργιάτῃ» ἀπαντᾷ μετ' ἐλεημαραμμένα καὶ γλώσσαν κατάξηρον ὁ δυστυχὴς, ὁ ἀξιολύπητος, ὁ ἀξιοθρήνητος γεωργός, ἐνῶ ἡ γυναῖκά του πρέκει μωρμουρᾷ καὶ σφογγίζει τὰ μάτια τῆς, διότι συλλογίζεται τοὺς κόπους ποῦ ὑπέφερε δι' ἐκεῖνο τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν τῆς καὶ τώρα νὰ τὸ βλέπῃ νὰ πετᾷ μὲ τόσην εὐκολίαν ἔς τὸ ξένον σπῆτι. Ἴδου ἡ ἀληθὴς, ἡ ἀληθεστάτη θέσις τῶν γεωργῶν τῆς νήσου, ἐὰν ὄχι ὅλως, ἀλλὰ τῶν 90 τοῖς 100. Ἐὰν ἦνε ψευδὴ αὐτὰ εἶλα, προσκαλοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν ἀκόμη νὰ τὰ διαψεύσωσιν. Ἐὰν ὅμως εἶνε ἀληθέστατα, δεινὸν σφάλμα σφάλλεις Κυβέρνησις μου νὰ μὴ σκέπτησαι καθόλου περὶ τῶν γεωργῶν, οἵτινες τρέφουν καὶ διατηροῦν τὴν νήσον ὅλην, καὶ οἵτινες κρατοῦσιν εἰς τὰς χεῖρας τὸ κλειδί τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς δυστυχίας τῆς νήσου, καὶ εἰς αὐτοὺς κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ εὐρωστία ἢ ἡ ἀσθένεια τοῦτ' αἰμοῦ σου. Τὸ πρῶτόν σου μέλημα εἶνε ν' ἀπαλλάξῃς τὸν γεωργὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερόργου τόκου, νὰ συστήσῃς δηλαδὴ Γεωργικὰς τραπέζας νὰ δανεῖζωσι τὸν χωρικὸν μὲ μικροὺς τόκους, νὰ δυνηθῇ νὰ ψηλώσῃ κεφαλὴν, νὰ λάβῃ θάρρος, νὰ σκεφθῇ καὶ τρόπους διὰ τὴν Γεωργίαν καὶ τότε νὰ γίνωνται καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐκθέσεις καὶ νὰ προξενῶσιν ὠφέλειαν· διότι αἱ γεωργικαὶ ἐκθέσεις αἱ ὅποια γίνονται τώρα, γίνονται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ βραβευθῶσιν αἱ γαῖαι ἐκεῖναι αἱ ὅποια φυσικῶς πηρήγαγον τὸν καλὸν καὶ ὠραῖον καρπὸν, διότι ὁ ἀξίος βραβεῖου καρπὸς φυσικῶς ὅλως ἔγεινε τοιοῦτος, ἀνευ αὐδεμίας ἐκ μέρους τοῦ γεωργοῦ τεχνικῆς βοήθειας. Βοήθησον λοιπὸν τὴν γεωργικὴν τάξιν, ὑποστήριξον τὸν γεωργὸν πάση δυνάμει, ἢ ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως διὰ κεφαλαίων Ἄγγλων ἑκατομμυριούχων αἵτινες ζητοῦσι μὲ κηρὶ μέρος νὰ δώσωσι τὰ χρήματά των, καὶ ἔσα βεβίχα ὅτι καὶ πολλὰ παράπονα τῶν Κυπρίων θὰ γίνῃς μὲ τοῦτο ἀφορμὴ νὰ ἐκλείψωσι, καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλικῆς διαχειρίσεως θὰ ἰψωθῇ ἐν καλῇ φήμῃ ἀνά τὸν κόσμον σύμπαντα. Ἴδου λοιπὸν ποῦ τοῦ λέγω κείνα ποῦ πρέπει νὰ σοῦ πῶ καὶ μάλιστα μερικοὶ θυμῶνονται μαζὴ μου πῶς σοῦ τὰ λέγω ἔτσι γλυκιά γλυκιά, ἀλλὰ ἐγὼ πάλιν τὴν δουλειάν μου κυτάζω· κύταξε λοιπὸν καὶ σὺ νὰ ἀποδείξῃς ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν γλυκύν μου τρόπον κατώρθωσα τίποτε νὰ μὴ μὲ περιπαίξουν ἔπειτα καὶ νὰ μὴ μὲ κάμουν ἀποσυναγάγων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὰ ἐξωτερικά μας περιορίζονται μόνον εἰς τὰς περιηγήσεις καὶ συνεντεύξεις τῶν Αὐτοκρατόρων Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας· τὸχον καὶ αὐτοὶ κομάρι βλέπετε νὰ περιδεύουν συχνὰ διὰ νὰ γίνεταί τῶς θόρυβος εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας. Αἱ συνεντεύξεις αὐταὶ ὁπᾶκις γίνονται, γίνονται καὶ οὐα τροπὴ ἔς τὸν κόσμον, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτέλεσμα εἶνε πάντοτε διαμελισμός. . . Ἡ σημερινὴ συνέντευξις πιστεύω νὰ ἦνε τὸ τέλος. Ὁ Γλάδστων ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ἄλλοτε ὅτι εἶνε «ἄγρυπνος κύων» φυλάττων τὸ ποίμνιον, δηλαδὴ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ὀθωμαν. Κράτους, ἐπικυσε πλέον νὰ τὸ φυλάττῃ, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ πρόβατα ἔμειναν ἀνυπεράσπιστα· ἔχουν μόνον τὴν ἐλπίδα ὅτι πιθανὸν τὰ θηρία νὰ μὴ συμφωνήσουν ἔς τὴν μοιρασίαν, καὶ διὰ κῆμποσον καιρὸν ἀκόμη θὰ τὰ βλέπουν μὲ γλυκὴ ἰμμάτι πὸ μακρὰ· ἀλλὰ τὸ γλυκὴ τοῦτο ἰμμάτι θὰ τὰ ἠλεκτρίτῃ φοβεῦμαι ὡς ἠλεκτρίζει μὲ τὸ βλέμμα ἢ ἀλωποῦ τὰς ὄρνιθας. . . Κατὰ μίμησιν τῶν τριῶν Αὐτοκρατόρων, κάμνουν συνεντεύξεις καὶ τὰ Βασιλοῦδια Μιλάνος τῆς Σερβίας καὶ Κάρολος τῆς Ρωμανίας· κατὰ τὸν μάστρε Γιάννην καὶ τὰ κοπέλα του.

Ὁ Γλάδστων τὴν ἔπαθε· «κάτω τὰς χεῖρας» εἶχε φωνάζει μὲ φωνά, καὶ τώρα τοῦ φωνάζουν ὅλοι «κάτω τὰς χεῖρας» ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· ἀλλ' ὁ Γλάδστων ἔκαμε διδάσκαλος καὶ ξεῦρει ὅτι καὶ ποκίτω ποῦ τὰ θρακίαι χεῖρες κάμνουν τὰ πικρινίδια των.— Εἰς τὰς 28 Αὐγούστου ἔφθασαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ Νόρθβρουκ καὶ Ὁ'ολοσελεύ. Ἐνας τυφλὸς καὶ ἕνας χωλὸς—καθὼς λέγει ἡ Ἀξί. ὅτι συνάδελφος «Ἐλπίς» τῆς Ἀλεξανδρείας—ἦλθαν ἔς τὴν Αἴγυπτον νὰ τὴν κάμουν νὰ περπατήσῃ ὀρθὰ καὶ νὰ δῇ κελὰ· ἄπτωχὴ συνάδελφος! ἀπὸ τοὺς σημαδευμένους νὰ φοβῆσαι· προσέξατε δὲ νὰ μὴ σημαδεύσωσιν καὶ ἡμεῖς.—Σεῖσοι πάλιν εἰς τὴν Χίον.—Σὰς ἀρκού, βέβαια πλέον.

Οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης, ἔλυσαν ἐν σπουδαῖον ζήτημα διὰ τὸ ὅποιον κατεγίνοντο τόσους χρόνους· εἶχαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ γάτος δὲν θωρεῖ μὲ ἔς τὸν καθρέπτη, καὶ μὲ διαφορῶς τρόπους ἀνεκάλυψαν τέλος πάντων, Δύξα σοὶ ὁ Θεὸς, ὅτι θωρεῖ πῶς σὰς φαίνεται; βρέ τοὺς διαβολότρελλους μὰ εἶνε λαωμένοι. Ἄς ἤσχεσθῃ ἐδῶ κύριοι σοφοὶ νὰ σὰς ἀποδείξωμεν ἡμεῖς εὐκολὰ εὐκολὰ τοῦτο ποῦ κατεγίνεσθῃ τόσον καιρὸν, καὶ εἰμπροῦς νὰ μὰς βραβεύσητε κιάλας αἱ; Ἡμεῖς ἐδῶ τὸ ξεύρωμεν ἀπὸ τὸν ἰδ' αἰῶνα τοῦτο, καὶ πάντοτε τοὺς καθρέπτας μας τοὺς σκεπάζομεν, διότι πῆσαν ὁ γάτος νὰ δῇ μέσα καὶ τότε νομίζει τὴν σκιάν του ὡς ἄλλον γάττον, καὶ ἀγριώνει καὶ ἐρμᾶ πάνω καὶ

μας σπάζει τὸν καθρέπτην, καθὼς συνέβη τοῦτο πολλάκις· καὶ πεις τώρα τὸ ἀνεκαλύψατε ἀκόμη; Βλέπω ὅτι ὁ 19' αἰὼν ἄλλως πως ἔρχισε, καὶ ἄλλως πως θὰ τελειώσῃ· θὰ ἀφήσῃ τέλος πάντων εἰς ὅλα καλὸν ὄνομα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα Γρ. 205—215
,, με πίσσαν 180—205
Ρακή 19 βαθμ. ἢ ἐκά 2. 15)40.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ σίτος τὸ κοιλὸν Γρ. 20—22.
ἢ κριθή ,, 11—12.
τὸ κρέας ἢ ὄκα 8—9.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὅσοι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Τὴν προπαραελθοῦσαν Τρίτην ἐσπέρας ἐν μέσῳ νυκτί, Ἀστυνομία καὶ Λιμεναρχεῖον συνεκρούθησαν ἀνδρείως ἐν τινὶ Καταστήματι Πυρραρίας (ἢ μᾶλλον ὑποκαταστήματι καὶ τῶν δύο), ἢ δὲ σύγκρουσις αὐτῆ ἀστραπῆς καὶ βροντᾶς γεννήσασα καὶ τὴν πόλιν ταράξασα, ἀνεκάλυψε καὶ νέαν μέθοδον εὐκόλον καὶ ὠραίαν τὸ πῶς κατέρχονται μίαν κλίμακα τέσσαρες συμπεπλεγμένοι! Τὸ μῆλον τῆς ἐριδος ἦτο μία Δεσποινὶς ἐκ τεσσάρων τῶν ὁποίων ὁμοῦ τὴν ἡλικίαν, κατὰ τινα φίλον μου, μόλις ἔστεφαν 250 Μάιοι· διαιρέσατε, ἀλλ' ἀκριβῶς, τὸν ἀριθμὸν τοῦτον διὰ τοῦ 4 καὶ εὐρήσητε τὴν ἀπειρον νεότητα τῆς μίας, τῆς ὑπὲρ ἧς αἱ συγκρούσεις, οἱ θόρυβοι, αἱ ἀστραπαὶ καὶ βρονταί. Ἐν τῷ καταστήματι· τούτῳ εἰς δ' ἐμφολεύει ὁ τετρακέφαλος οὗτος δαίμων τῆς ὠραϊότητος συνεσπειώθησαν τὰ δύο ταῦτα Κυβερνητικὰ καταστήματα καὶ ἐχώρησαν! τί γὰρ ἀδυνατεῖ παρά γυναικί; Ἀλλ' ὑπερμεσοῦσης τῆς νυκτός, τὸ Λιμεναρχεῖον, ἀντιπροσωπευόμενον ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ κ. Μάκαι, θεώρησε καλὸν ν' ἀπομακρυνθῇ τρικυμιώδους πελάγους καὶ νὰ εἰσέλθῃ σύρον τὴν τρικάρταρον φριγάδα του εἰς λιμένα σωτήριον· ἐνθ' ἡ Ἀστυνομία ἀντιπροσωπευομένη ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, δὲν θεώρησε καλὸν νὰ καταπατήσῃ ἀστυνομικῶς νόμους καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἐναντίον μάλιστα τῶν διαταγῶν τῶν κάτωθεν τοῦ Καταστήματος ἰσταμένων κατωτέρων

παλλήλων τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀπαιτούντων· δι' ἐπαινημένων κρούσεων τῆς θύρας τῆ κλείσιμον πλέον τοῦ καταστήματος, καὶ ἔκρινε καλὸν καὶ εὐχάριστον, δὲν ἦτο καὶ σύνθηρες, νὰ μείνῃ μέσα, ἀλλὰ νὰ ξενίζηται ἐπαξίως ὑπὸ τῆς δεσποινίδος· ἢ ἀπάγω γ' ἡμαῖς τῆς, ἔλεγεν ὁ εἰς, θὰ μείνῃ μετὰ μαζύ τῆς ἔλεγεν ὁ ἄλλος. Ἐνταῦθα λοιπὸν Ἀστυνομικὰ καὶ Λιμεναρχικὰ καθήκοντα συνεκρούθησαν. Μάτην ὁ Ἀγγλος πλοίαρχος τοῦ καταδρομικοῦ πλοιαρίου ὑπενθμίξε κανόνες τῆς ναυτικῆς. Τὰ αὐστηρῶς φυλαττόμενα καθήκοντα συνεκρούοντο ἀλλ' ἐν τῇ συγκρούσει, ἔχασαν ὁ μὲν Μά και τὸν λιμένα, ὁ Μαυροκορδάτος τὸ Ἀστυ, ὁ πλοίαρχος τὸ πηδάλιον, καὶ ἡ Ἀμαλία τὰ νερά τῆς, καὶ ὡς ἐξ ὀρμεμφύτου συγχρόνως καὶ οἱ τέσσαρες ἀπεφίσησαν καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ κατεμέτρησαν ὅλον τὸ μῆκος τῆς κλίμακος ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, μεταχειρισθέντες πηλιν τὸ ἀνάστημά του ἕκαστος, διότι κατ' ἄλλον τρόπον τὴν εἶχον μετρημένην μυριάκις· ἀλλὰ φαίνεται ὅς τὴν μέτραν ἐπῆλθε σύγχυσις τὴν ὁποίαν προλαβὼν ὁ καλὸς ἀληθῶς καὶ ἄξιός ὑπάλληλός τῆς Ἀστυνομίας ὁ προσελύσας διὰ τοῦ καλοῦ του τρόπου τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν Μουσταφᾶ ἐφένδης, διέλυσι, καὶ οὕτω τὰ πάντα καθήσυχασαν· ἢ δὲ πόλις δύναται νὰ καυγάται· ἐτι τὴν ἡσυχίαν τῆς καὶ τὴν εὐταξίαν τὴν ἀπολαμβάνει πλήρη· ἀδιάφορον ἂν τὴν ἀγοράζῃ διὰ τῆς ἀταξίας καὶ τοῦ θορύβου. Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμόνων ἐκβάλλονται τὰ δαιμόνια.

Κυτάξετε παρακαλῶ τί ἐπιστολάς μου στέλλουν;

Φίλε Σαλπικτά!

Βλέπω μὲ ἀπορίαν μου ὅτι τὸ κόπανόν σου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμαλάκωσι πολὺ· ἔχεις εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς πῆς τὸν λόγον; (Ἀπ. Σ. μάλιστα). Ἡ ράβδος σου δι' ἧς ἐρράβδιζες πολλὰς ἀσχημίας τῆς κοινωνίας ἐλεπτύνθη· εὐαρεστεῖται νὰ μᾶς πῆς τὸ αἴτιον; (εὐχαριστοῦμαι). Τὸ Ἐσχέλιον τηλεσκοπίον σου δι' οὗ ἐξηρεύνας καὶ ἀνεκάλυπτες τὰ διάφορα μυστήρια ἐσκοτίσθη· ἔχεις τὴν διάθεσιν νὰ μᾶς πῆς τὸ διατί; (ναί) Τὰς Μαγδαλινὰς, τὰς ἀφίνεις πλέον ἀνενοχλήτους; μᾶς λέγεις· τί τρέχει; (ἔγωγε). Εὐαρεστήθητι παρακαλῶ χάριν τῆς περιεργείας μου νὰ μ' ἀπαντήσῃς·

ἔχει δὲ ὑπογραφὰς δύο· ἢ μὴ εἶνε· «Ρολόγι» ἢ ἄλλη δὲν κάμνει διὰ τὰς. Ἀπὸν ἀνάγκη χάριν τῆς περιεργείας τοῦ ν' ἀπαντήσωμεν

Ἀπ. Σ. Τὸ κόπανόν μου φίλε Ρολόγι ἐπαθεν ὅ,τι ἐπαθεν ἄλλα ὁμοίως φύσεως· κτύ

πα κτύπα ἐπὶ ἄκμονος ἀψύγου σκληροῦ, ὡς ἐτοπωμένου διὰ σκληροτέρου τοῦ ἰδικοῦ μου χάλυθος—ἀγγλικῶ πούνε φίνον πρᾶγμα—ἐπαθε καὶ ἐστάλη νὰ στομωθῇ· ὑπόσχομαι ὅμως ἂμ' ὡς ἔλθῃ καὶ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ σὲ κωφάνω πού τοὺς κτύπους· διότι πῶς δύναμαι χωρὶς ἀφορμὴν νὰ ζαλιζῶ τὸν κόσμον; ἀφοῦ μάλιστα μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ ἐπιστήθιοι· ἐχθροὶ ἐγίνανμεν πλέον ἄσπονδοι φίλοι· πᾶ τὸ πρῶτον· ἐρχόμεθα εἰς τὸ δευτέρον.

Ἡ ράβδος μου ἐλεπτύνθη· ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὴ τὰς διαφορὰς φάσεις τῆς κοινωνίας· ἐλεπτύνθη καὶ αὐτὴ καθὼς βλέπεις πολὺ· ἐξευγενίσθη, συνεστάλη· εἶνε λοιπὸν προσβολὴ κατὰ τοιαύτης λεπτῆς κοινωνίας νὰ μεταχειρίζεται κανεὶς ράβδον ὅταν σὺ ἐνοεῖς· πληροφορήσου ὅμως ὅτι γιὰ σὲ καὶ τοὺς ὁμοίους σου ἔχομεν ἄλλην κατάλληλον ράβδον· πᾶ καὶ αὐτὴ.

Τὸ τηλεσκοπίόν μου ἐσκοτίσθη διότι ἐκάθησας σὺ ὅλος καὶ ὅλος διπλοπόδι μέσα· ἔπου τὸ στρέψω ἐσὲ βλέπω· εἶσαι λοιπὸν ἐνομήτης τῆς ἡμέρας τοῦ βότου τὴν οὐρανὸν ὄχι μόνον ἀστρολόγοι θαυμάζουν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα μεγαλειότερα ζῶα· ἐξεῖθε λοιπὸν νὰ ἴδω καὶ ἄλλους· ἐκτὸς ἐὰν ἀντιπροσωπεύης σὺ ὅλας τὰς ἀσχημίας τῆς κοινωνίας.

Τὰς Μαγδαλινὰς δὲν τὰς ἐνοχλῶ διότι δὲν ἐνοχλοῦνται· . . . τὸ «δεῦτε προσκυνήσωμεν» κατήντησε εἰς τὸ «Ἀμὴν.» Ἡ ποθητὴ καὶ σωτήριος μετριότης ἐπῆλθε χάρις εἰς τὸν Ἀνάργυρον ἴσως δὲ καὶ κατὰ τι εἰς τὴν «Σάλπιγγά»· δὲν χαπερίζεις σὺ;

Ρολόγι μου Ρολόγι μου χωρὶς τὸν ὥρο-
[δείκτην,
'Εσὺ νομίζεις τ' ἄχυρα τὰ ληρῶν μὲ τυρο
[τρίφτην.

Ἐκθέσεις μὴ πάνω εἰς τὴν ἄλλην, ἐστάλησαν ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἐπαλλήλων μας περιουσιολογῶν ἀνεπιστήμως χάριν ἀκριβεστέρων πληροφοριῶν, διότι ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀλήθεια, καθὼς ζεῦρετε, ἀποστρέφεται τὰς ἐπισημότητας· καὶ λοιπὸν ἰδοὺ τινεὶς τούτων ἀκριβεστάτας, ἀληθεστάτας, ὑπόσχομαι δὲ νὰ δώσωμεν τὸ ἡμῖς τοῦ βαρέως προστίμου ὅπερ θὰ εἰσπράξωμεν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους μας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὐταὶ εἰσι ψευδεῖς, εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει ταύτας ὡς τριαύτας

Εἰς τὸ χωρίον Ἀχερίτου ὁ δεκατιστὴς ἐζήτει ἐν ποσῶν χρημάτων ἀπὸ τινα γεωργὸν διὰ τὸν δεκατιστὴν· ἐνθ' ἦσαν αὐτὰ πληρωμένα καὶ παρουσίασε καὶ τὰ πιλλίετα του ὁ γεωργός, τὸν ἠνάγκατε πάλιν ὁ δεκατιστὴς καὶ τὰ ἐπλήρωσε, διότι εἰς τὰ κτάστιχά του δὲν ἦσαν σημειωμένα, καὶ μὲ βαρὺ προστίμον.

Δεκατισται τῶν χωρίων Ἄχνα καὶ Καλοψίδων διὰ φόρους τοὺς ὁποίους ἔλαβον, ὑπεχρέωνον τοὺς χωρικοὺς νὰ παρουσιάσωσι τὰ πιλλιέττα των, χωρὶς νὰ δίδωσι πίστιν εἰς τὰ κατὰστικὰ των· ἐάν δ' ὁ χωρικός δὲν παρουσίαζε τὸ πιλλιέττον του, διότι τὸ ἔχασε, ἠναγκάζετο νὰ πληρώσῃ πάλιν καὶ μετὰ τὸ πρόστιμον.

Εἰς τὸ χωρίον Ὀρμηδία ὁ δεκατιστὴς ἐζήτηε ἐπιμόνωσ ἀπὸ τινος Στυλιανὸν τοὺς φόρους, καὶ τὸ δάνειον σιτᾶρι τῆς μακαρίτιδος, τῶν 77 καὶ 79, καὶ δὲν παρετήρει εἰς τὸ κατὰστικόν του ὅτι ἦσαν αὐτὰ ἐξωφλημένα· εὐτυχῶς ὁ Στυλιανὸς εὔρε τὰ πιλλιέττα του καὶ οὕτως ἀπηλλάγη τῆς φανεράς ταύτης ἀρπαγῆς.

Εἰς τὸ χωρίον Ἰδαλίον νέος Εἰσπράκτωρ ἐζητοῦσεν ἀπὸ τινος γεωργοῦ ἐν ἀρκετὰ καλὸν ποσὸν ὡς χρέος δῆθεν δεκατίας κ. λ. ὁ γεωργὸς παρουσιάζει τὰς ἀποδείξεις του ὅτι ἐπλήρωσεν ἡ δὲ εἰσπράκτωρ δὲν τὰς δέχεται διότι λέγει εἰς τὸ κατὰστικόν του δὲν εἶνε περασμένα. Κατὰ συμβουλήν λοιπὸν ἐνὸς πολίτου (ἐκ Ἀάρνακος) τρέχει ὁ γεωργὸς καὶ εὐρίσκει τὸν πρὸς δὲν τὰ ἔδωκεν, ὁ ἵποιος εὐγαλε καὶ τοῦ τὰ ἔδωτε καὶ ἔλθων τὰ ἐμέτρησεν εἰς τὸν εἰσπράκτορα καὶ ἀπηλλάγη· ἰδοὺ τὰ χάγια μας.

Κύριε πρωτοπαπᾶ καὶ λοιποὶ προεστῶτες τοῦ χωρίου Καλοπαναγιώτη.

Τί εἶν' αὐτὰ Κύριοι ποῦ μαθάνω διὰ τὸ Σχολεῖον σας; διατί Κύριοι δὲν προσπαθῆτε μετ' ὅλην τὴν δύναμιν νὰ διατηρηθῇ τὸ Σχολεῖόν σας νὰ μάθουν λίγα γράμματα τὰ παιδιὰ σας ἀφοῦ σεις εἴσθε κούτσουρα παρὰ ἀντιπράττετε κίβλας διὰ νὰ διαλυθῇ; Διατί δὲν διορθώνετε τὸ σχολεῖον σας ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ σᾶς βοηθήσῃ, παρὰ θὰ τὸ ἀφίσσετε νὰ χαλάσῃ; κρῖμα ποῦ εἴσθε καὶ προεστῶτες καὶ πρωτοπαπᾶδες καὶ θέλετε καὶ τιμὴν καὶ σέβας! Δὲν σᾶς ἤρεσκε τὸ χωρίον ἠνωμένον φαίνεται, καὶ τὸ ἠναγκάσετε διὰ τῆς διαγωγῆς σας καὶ ἐχώριτεν εἰς δύο ἐντρίας. Δὲν τὰ μαθάνω νομίζετε αὐτὰ; τὰ ξεύρω ὅλα καὶ θὰ διπλασιάσω τὴν προσοχὴν μου νὰ σᾶς ἐκθέσω ἕς ὅλον τὸν κόσμον ἂν δὲν διατηρήσῃτε τὸ Σχολεῖον· συνάξατε καλὰ τὸν νοῦν σας.

ΕΛΗΣΜΟΝΗΘΗΝ!

Ἐλησμονήθην! Κόλασις αὐτ' ἡ ἰδέα, πόνος Ἄνιάτος καὶ διαρκὴς ψυχῆς ἀπηλπισμένης! Τὸ μέγεθος τῆς λύπης μου ἐγὼ γνωρίζω μόνος. Θῦμα ὑπῆρξα ἀτυχὲς τῆς μαύρης Εἰμαρμένης!

Ὅταν ἐκλείψῃ ἡ ἐλπίς τὸ φῶς τοῦ βίου σβύνει· Κ' εἰς σκότη ἀποτρόπαια ὁ ἄνθρωπος ἐπιπίπτει· Ὁ Δάντης εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Ἄδου τὴν ἀφίνει. Καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς κλαυθμούς καὶ ὄδυρμούς μας ρίπτει.

Ἐλησμονήθην! δηλαδή θνήσκω καὶ ζῶ συγχρόνως· Ὁ θάνατος τὰ στήθη μου ἔχει ὡς κατικίαν, Πλὴν τῆς ζωῆς μου τὴν κλωστήν δὲν διασπᾶ ὁ Χρόνος. . . Ἴσως δωρεῖται τὸ ψυχρὸν χῶμα ἀναισθησίαν.

Πλὴν φεῦ ὁ Σαίξπηρ δὲν εἶπεν, ὅτι μετὰ τὸ θνήσκειν Καθεύδομεν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὄνειροπολοῦμεν; . . . Δεινὸν τὴν κόλασιν τῆς γῆς ἐν οὐρανοῖς εὐρίσκειν, Ἄφοῦ τὸ ὅ,τι πάσχομεν, ἐκεῖ ἀναπολοῦμεν.

Ἐλησμονήθην! Σκοτεινὰ πελάγη εἶν' ἐμπρὸς μου! Ὁ οὐρανὸς κατάμαυρος βροντᾶ καὶ ἐξαστράπτει Πλὴν ἀμυδρῶς ἐν ἀστραπαῖ, -' ἐξασθενῆσαν φῶς μου, Λύχον ἐλπίδος νὰ ἰδῇ ἀδύνατον ν' ἀνάπτῃ.

Καὶ ἐν ριφθῶ στὴν ἄβυσσον καὶ χάσω τὰς αἰσθήσεις, Ἐν ἄλλῃ πάλιν σκοτεινῇ ἄβυσσῳ θ' ἀναζήσω, Στὰ στήθη μου αἰσθάνομαι τῆς Αἴτνης τὰς δονήσεις Ζῶν πλὴν καὶ θνήσκων βέβαια δὲν θὰ εὐδαιμονήσω.

Ἐλησμονήθην! κάλλιον ἐάν μὴ ἠγαπώμην! Ὑποφειτὴ τοῦ Ἑρωτος πᾶσα ἀποτυχία! Ἴσως μεθάλσαμεν κανὲν θὰ ἐθεραπευόμην, Ἴσως θὰ μετεβάλλετο εἰς τέρψεις ἢ πικρία.

Ἄλλὰ ν' ἀγαπηθῶ πολὺ, θερμῶ; νὰ ἀγαπήτω, Τοῦ ἔρωτος τὰς ἡδονὰς ὅλας νὰ δοκιμάσω, Πᾶν ἄλλο αἶσθημα πικρὸν ὀπίσω μου ν' ἀφήσω Καὶ τὴν εὐωδιάζουσαν Ἐδὲμ νὰ πλησιάσω,

Καὶ ἔπειτα πρὸ τῆς ἀκτῆς, τοῦ τόπου μου νὰ πέσω Ἀναίσθητος, κατάψυχρος, αἱματοκυλισμένος, Τὴν μάνα μου στὰ στήθη μου νὰ μ' εἰμπορῶ νὰ θέσω. Ἀφότου τοὺς ὠκεανούς εἶδον εὐτυχισμένος!

Πλὴν τοῦτο εἶνε βῆσανος Ἄδου φοβερωτέρα, Τὰ πάθη ὅλα ἐσμιζαν αἰ στρατιαὶ δαιμόνων Κ' ἐκ τῶν χειρῶν των θάσσανος αὐτῶν τρομερωτέρα Ἐξῆλθε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐρρίφθη αὐτὴ μόνον.

Ἐλησμονήθην. Ἀτπλαγχνος τί μ' ἔκαμες γνωρίζεις; Γνωρίζεις, ὅτι μ' ἔρριψες εἰς ἄβυσσον ὀδύνης; Ἀτάραχος στὸν Κωκυτὸν τὸν μαῦρον με κρημνίζεις Καὶ τὸ λήθης κύπελλον πλήρες κρατεῖς καὶ πίνεις.

ὦ! ἡ κατάρρα τοῦ Θεοῦ βουδὸν ἄς σὲ βαρύνῃ, Ἡ μήτηρ σου νὰ σ' ἀρνηθῇ, εἴθε νὰ σὲ μισήσῃ, Ὁ στενγχιμὸς μου θάσσανος στὰ στήθη σου νὰ γίνῃ, Κ' ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπησες, καὶ σὲ νὰ λησμονήσῃ.

Ἐν Λευκωσίᾳ

«ΝΚ»

Λύσις τοῦ κέ. αἰνίγματος

Κυναίγειρος—αἰγειρος

Αὐτῆρες—οἱ κ. κ. I. Π. Βοντιτζιάνος καὶ Ν. Κ. Κάρταλις ἐκ Λεμησσοῦ, Πολύκ. Γαβριηλίδης ἐκ Μόρφου.

Λύσις τοῦ κστ'. αἰνίγματος

τάλας—ἄλας

Αὐτῆρες—Ν. Γ. Κάρταλις, Σ. Δ. Φραγκοῦδης ἐκ Λεμησσοῦ. Κοσμᾶς Παπαδόπουλος ἐκ Ἀάρνακος.

Αἶνιγμα κζ'.

Εἰς πάντα σου τὸν βίον ἐγὼ εἶμαι ὀδηγός σου ἐάν δὲν με ἀπολέσῃς· καὶ ἀκόμ' ἡνιόχος σου. ἂν με ἀφήσῃς φίλε μου ἀποκεφαλισμένον, ἀμέσως τὸτ' ἐπάνω σου θὰ μ' ἰδῇς κολλημένον. καὶ τὸν τραγῆλον προσέτι ἂν ἀσπλάγγως μ' ἀφαιρέσῃς, ἕς τὴν τῶν τετραπόδων τάξιν φίλε πλέον θὰ με θέσῃς.

Λευκωσία.

Κ. Ἀργυρίδης.

Πρόβλημα ε'.

Ἐκ Λεμησσοῦ δι' Ἀλεξάνδρειαν ἀνεχώρησεν ἀτμόπλοιοι κόπτον 8 μίλια τὴν ὥραν μετὰ 3 ὥρας ἀνεχώρησεν ἕτερον κόπτον 9 μίλια τὴν ὥραν μετὰ 5 ὥρας ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρώτου ἀνεχώρησε τρίτον, κόπτον 14 μίλια τὴν ὥραν μετὰ πόσας ὥρας θὰ φθάσῃ τὸ β'. καὶ μετὰ πόσας ὥρας τὸ α';

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.